

W NIEDZIELĘ DNIA 1. MAJA 1803.

Z Wiednia d. 22. Kwietnia.

J. C. K. M. raczył gubernialnego konsyliarza i profesora prawa cywilnego, Chryzstofa Hupkę, w nadgodę dawanych od wielu lat z pilnością tegoż prawa lekcyę, obdarzyć nayłaskawiey tytułem C. K. nadwornego konsyliarza z uwolnieniem od taxy.

Wyznaczona kommisya nadworna do obezwazenia robiącego się austryackiego kanału, płynęła tym kanałem na bacie od d. 18. t. m. do 20 od Wiednia aż do Neüstadu na granicy węgierskiej, który to kanał za starannością niespracowanego C. K. nadwornego dyrektora budowniczego Schemerl na 8 mil niemiec- kich już wyprowadzony został. C. K. feld- mar. leyt. baron Fronn, nadworny konsyliarz Wiebekind i nadworny architekt Monteger, zostali od J. C. K. M. teyże kommisysi przydani do przyezrenia i osądzenia podług prawideł sztuki wszystkich około tego kanału robot i dla podania w tym celu nowych widoków. Kommisysa znalazła wszędzie napełniony ka- nał dostateczną wodą do unoszenia statków, i pomimo, że 41 szluzow przebywać musiała, tudzież oglądać wszędzie iego budowę, i nad- to wytrzymała w 2gim dniu żeglugi wielką barzę, przybyła iednak d. 20 przed wiecz- orem do Neüstadt. Arcy Xiążę Jmc Ferdynand

raczył z swemi synami wyiechać na przeciw- ko temu statkowi; za nim udali się C. K. je- nerał artyleryi hrabia Kinski, magistrat tam- teyszy i bardzo wiele mieszkańcow. Statek przy okrzykach licznie zgromadzonego ludu dopełnił swey żeglugi, a radość okazywana nie tylko tu, ale i w czasie całej podróży iest dowodem wdzięczności nayłaskawszemu Mo- narsze, który dla dobra kraiu nie zważając na ~~licznosc~~ koliczności kazał to ważne dzieło rozpocząć, a w chwili spokojniejszey do- kończyć.

Jak dalece dobroczynne urządzenia po tu- teyszych przedmieściach, dla zatrudnienia ludzi użyteczną pracą, wzrost biorą, widać z na- stępującego wyszczególnienia: w miesiącu Pa- ździerniku 1802 zatrudnionych było ludzi przy rekodzielniach 3046, w Listopadzie 3125 a w Grudniu 3214; ogółem 9385 z dzienną płacą od 2 do 30 kr. Niektórzy fabrykanci żądali ieszcze więcey ludzi.

Podług doniesień z Tryestu pod d. 7 t. m. bardzo tam żywo żegluga idzie; od d. 29 Marca do 6 Kwietnia przybyło tam 75 stat- kow większych i mniejszych, pomiędzy któ- remi znajdowało się wiele ładownych pszeni- cą z czarnego morza, tak dalece, że iuż psze- nica zaczęła spadać.

Z Londynu d. 8. Kwietnia.

Lord Hobart wniósł wczoraj w izbie wyższej, ażeby posiedzenia do 8 dni to jest do przyszłego wtorku odłożyć. Hr. Carlisle wyraził: Ciągłe ministrowie za dobrą rzecz uznają, aby się zawsze płaszczem tajemnicy okrywali, i odmawiali publiczności wszelkich żądanych objaśnień. Nie chcę ja tu kusić się o wstrzymanie biegu maszyny, ale muszę oświadczyć ministrom, że na przyszłym zgromadzeniu się parlamentu będziemy koniecznie domagać się objaśnień w następujących okolicznościach: 1) względem związków naszych z postronnemi mocarstwami, przedmiotu sporów z Francją, przyczyny uzbrajań wojennych, i czyli nieprzyjaciel zagraża nam wyładowaniem; 2) względem wysłania floty francuzkiej do St. Domingo, i danego na to pozwolenia; 3) wyjaśnień postępowania ministrów od zawarcia pokoju amińskiego względem Kapu, Malty i miejsc innych; 4) wyjaśnień postępowania ministrów względem warsztatów; i 5) względem wynadgródenia Xcia Oranii.

Lord Hobart podziękował hrabi Carlisle za jego otwartość, i upewniał, że ministrowie nie omieszkają potrzebnych dać objaśnień.

Parlament został z przyczyny świąt wielkanocnych aż do d. 19 Kwietnia odroczoney.

Od niejakiemu czasu ogłoszono tutaj, że w mini teryum odmiana nastąpi, a te gazety, na których oświadczeniu wiele publiczność polega (True Briton, i the Sun) nie ze wszystkimi zaprzeczają tey wiadomości. Prawie powszechnie zapewniają, że hrabia St. Vincent ma złożyć prezydentstwo admiralicyi, i że ten urząd już nie marynarzowi, ale cywilney osobie powierzony będzie. Pogłoski względem innych odmian, są tak rozmaite, iak gło wy one roznoszące. Wszyscy się jednak na to zgadzają, że P. Pitt, i lordowie Grenwille i

Melwille powrócą do ministryum, jeżeli przyjdzie do wojny. Niektórzy lubownicy wojny utrzymują, że te odmiany w czasie świąt wielkanocnych nastąpią. Dzisieysza gazeta dla upodobnienia od niany w ministryum przytacza następujące wypisy z mów parlamentowych lorda Pelhama i P. Addingtona: "Co się mey osoby dotyczy, rzekł P. Addington w izbie niższej na d. 11 Marca, żałuję i wyznaję bez ogródki, że wszystkie moje przymioty nie wydołały temu wielkiemu niebezpieczeństwu, które naszemu krajowi zagraża, że zdatność moja nie wyrównywa gorliwości i dobremu życzeniu za powodzenie i honor moiey oyczyzny.," — "Gdyby potrzeba było, rzekł lord Pelham w izbie wyższej d. 15 Marca, wższych talentow do rządu państwa użyć, tedy jestem gotowy wrócić się na to miejsce, z którego mnie do ministryum wezwano.,"

Najpierwsza z ministryalnych gazet *The Sun* tak się tłumaczy: "Oby PP. Pitt i Addington, lordowie Melwille i Hawkesbury i kilku innych mężow ujęło ster rządu, a możnaby za nasze bezpieczeństwo i tryumfy ręczyć. Cieszyliśmy się, gdy pokoy zawar to, i cieszymy się ieszcze. Jakożkolwiek był krotki czas rozeymu, wystarczył iednak na wypoczenie narodu i uzdolnienie go do rozpoczęcia wojny, którey i najzłośliwszy opozycyonista potępić nie może. Dalecy wcale od zasad bywszego wojennego ministra, i iego lichy trzody psow strwawych nie iesteśmy adwokatami iakichkolwiek rozterek, a tem bardziey wieczney wojny. Ale iesteśmy gotowi do ostatney kropli krwi bronić praw i niepodległości oyczyzny.,"

D. 25 Lutego Prezydent Jefferson przystał do senatu amerykańskiego następujące projekta: 1) Upelnomocni się prezydenta, ażeby żądał od rożnych prowincyy, przystawienia

80,000 milicyi, aby te każdej chwili do wyruszenia gotowe były. 2) Prezydent może umocować władze wykonawcze, aby te formowały korpusy ochotników, które jednak podług prawa dłużey nad miesiąc służyć nie mogą. 3) Wyznacza się summa NN. talarow na żołąd i utrzymanie woysk pomienionych, które będą w istotney służbie, iako też na wydatki, które prezydent za potrzebne dla bezpieczeństwa narodu osądzi. 4) Wyznaczy się summa NN. talarow na założenie zbroiowięu nad Missisipi w miastach, które prezydent za naydogodniejszy osądzi. Te rezolucye podł P. Brekenridge na miesyce żywych w meskow P. Rossa, a podług nayswieższych listow amerykańskich pod d. 8 Marca kongres uchwalił, ażeby stany zjednoczone wystawiły 80,000 woyska, któreby na wszelki przypadek gotowe było. Zdaie się, że Amerykanie chcą główniejsze spory załatwić pierwey, niż Francuzi Luizyanę obeymą. W przypadku wojny z Francją Amerykanie zapewnie będą naszymi sprzymierzeńcami, kongres wyznaczył na marynarkę 1,098,797 talarow.

Onegday familia królewska na kilka godzin przybyła do miasta i zaraz złożono gabinetową radę z powodu nadeszłych z Paryża depeszy, na którey się Lordowie kanclerz, Hobart, i Pelham, Kżę Portland &c. znajdowali.

W. Hamilton bywszy nasz poseł w Neapolu, wielki lubownik Kunsztow, w którego i jego małżonki towarzyztwie lord Nelson po zwycięztwie abukirskiem tutaj przyjechał umarł w 73 roku życia swojego. Wyłożył on w Neapolu wiele tysięcy f. stz. na ptydy Kunsztow.

Eskadra zwiadowa stoiąca w Nore gotuie się do wyyscia pod żagle. Do Gibraltaru wysłaią wiele zapasów woiennych. Dwa

okręty odpłynęły z rozkazani zapieczetowanemi. Do plimutu zawinął bryg z Hawru do Afryki przeznaczony. Ma on na sobie 2000 sztuk broni, i jest strzeżony iako nayscisley.

Dway officyerowie półkownik Montgomery i kapitan morski Macnamara skłocili się w Hyde Parku opsy swoje, i w krotce poiedynek nastąpił. Półkownik legł na placu, a kapitan tak ciężko został raniony, iż oiego zyciu powatpiewaią.

Wczoray rano przybiegł goniec z Berlina do tuteyszego pruskiego posta barona Jakobiego Klesta.

Kontra admirał Thornborug krąży teraz z jednym 50 armatnym okrętem i 2 fregatami na morzu północnem.

P. Pitt bawi się ieszcze w zamku Walmer.

Gdy jenerał Hutchinson otrzymał obywatelstwo miasta Londynu, udał się onegday na ratusz, gdzie mu w imieniu miasta ofiarowano pałasz 100 gwineów wartaiący. Lord Hutchinson miał potem następującą mowę:

Mości Panie Podkomorzy! Otrzymałem od Króla i Oyczyzny wiele honorow, ale żadnego nie szacuję, ani ważę więcey nad ten, który mi dzisiay przez WPana czyni pierwsze z handlownych miast świata. Spodziewam się ieszcze, że pokóy długo ntrzymywac się będzie; gdyby jednak duma nadętego nieprzyiaciela tak wiele sobie pozwoliła, ażebyśmy byli przymuszeni podnieść oręż na obronę tego wszystkiego co nam jest miłe i drogie, gotow iestem do wypeńniania wszelakich obowiazków, któreby na mnie włożono, i podchlebiam sobie, że nie pokażę się niegodnym tych honorow, któremi mię Król mój, a szczególniey tego, którym mię zamożna i kwitnąca stolica okrywa. „

Lord Melville został mianowany rządcą banku szkockiego.

Dopoki niepewność rozstrzygnięą nie zostanie, nasze uzbraiania trwać będą ciągle. Znowu 6 liniowych okrętów wzięto w komis, a wszyscy od nich officyerowie na swe miejsca udadź się muszą. Beczki znakowe na Tamizie i po brzegach przeyrzano, aby za pokazaniem się nieprzyaciela można ie było natychmiast pozdeymować. Nasze gazety głoszą, że iuż 20,000 woyska francuzkiego pod Dunkierką się zgromadziło, i że Batawowie udali się do iednego z wielkich mocarstw północnych, aby w przypadku woyny mogli neutralnemi zostać. Niesądziemy iednak aby tego wypadła potrzeba.

Pomimo wszelkich atoli uzbraiań ludzie świadomi rzeczy utrzymują, że zatargi z Francją spokojnie się ukończą.

Dnia 12. Kwietnia.

List prywatny w Paryża donosi co następuje:

"Nayznacznieysi kupcy w naszych nadmorskich miastach podali do rządu proźbę o cofnienie rozkazu wstrzymującego odpłynienie okrętów. Odpowiedź rządu ma bydź, aby się prócz żywiołów nikogo więcey nie obawiali. „

W sobotę przesłał przybyło z Kale do Dowru 183 beczek z pieniędzmi, których wartość szacują do 30,000 f. szt. (1,200,000 zł. pol.) publiczność nasza ma to za znak pokoju, bo nie dawno wywóz pieniędzy z Francyi był zakazany. Francuzki statek pocztowy Active zatrzymano w Dowrze, ponieważ na nim odkryto wiele francuzkich towarów.

Gazety amerykańskie donoszą co następuje:

List z Kapu na St. Domingo d. 9 Lutego:

"Smutną w tym liście odbierasz odemnie

wiadomość. Buntownicy nas oblegli, a wszystko tutaj wzięto się do oręża dla obrony tej twierdzy. Cały handel teraz zatamowany, i tylko myślą o obronie przeciw Murzynom. Z tem wszystkiem nasze miasto mamy za bezpieczne, bo bramy wyborne położenie mające, są dobrze strzeżone. Jenerał Rochambeau wyiechał na zwiedzenie innych stron wyspy, a Murzyni korzystają z jego nieprzytomności. Stoczono kilka utarczek o 2 i 3 mile od miasta. Funt kawy kosztuje 25 soldów, cukru wcale nie mamy, wszystkie zbywcze towary są bardzo drogie, a pieniędzy mało. „

Listy z Guernsey i Jersey donoszą, że wiele woysk francuzkich i statków płaskich zebralo się przy La Hogue, Cancale, St. Malo &c.

Wiadomości z Indyy wschodnich pod d. 4 Grudnia, które tu lądem sztafetą nadeszły, donoszą, że Peishwa pobity od drugiego naczelnika Marattów Holkara, udał się na okręcie angielskim do Bombaju pod opiekę naszey kompanii, ażeby ta dopomogła mu do odzyskania iego kraiu. Sądzą, że woyna z Marattami jest nieuchronna, i że jenerał Camfibell przeciwko Holkarowi wyruszy.

Wczoray przybył z Paryża goniec do jenerała Andreofsego. Ten oddał mu depesze właśnie pod ten czas gdy się ambafador znajdował z całą swoją świtą u lorda prezydenta na obiedzie. Lord prezydent spełnił zdrowie ambafadora, a jenerał Andreofsy: "Niech kwitnie handel Londynu. „ Lord prezydent pił także zdrowia postów szwedzkiego i bawawskiego.

W Torbay stoi 13 liniowych okrętów w gotowości do rozwinięcia żagli. Znajduie się między niemi wiele zdobytych pod Abukir. Te okręty mają składać eskadrę uważającą poruszenia Francuzów.

Minister heski jenerał Bauermaister umarł tu w przesłań sobotę.

P. Pitt bawi się teraz na wsi u P. Longe, gdzie go P. Addington w ostatnią niedzielę odwiedził. Mówią tu zawsze, że P. Pitt zostanie sekretarzem stanu w wydziale związków zewnętrznych, a P. Addington utrzyma się przy podskarbstwie i kanclerstwie; stronicy jednak Grenwilla wcale nie będą wpuszczeni do ministerium. Odwiedziny Addingtona miały mieć na celu ten układ, mówią nawet, że to już przyszło do skutku, a P. Pitt wkrótce jest w Londynie spodziewany. Matka jego wdowa po hrabi Chattamie mająca lat 83 umarła d. 3 t. m. w Burton St. Vincent w hrabstwie somersetskim.

Xiążę Kentu nie zadługo powróci z Gibraltaru do Anglii na fregacie Amazonce. Mieszkańcy Gibraltarscy, którzy bardzo go pokochali, dają mu w upominku gwiazdę dyamentową, na którą w pół godziny 1000 f. szt. przez subskrybencyą zebrano.

Listy z Ameryki donoszą, że się tam już milicya prowincjonalna zebrała. W prowincjach blizkich Missisipi mnostwo obywateli zaciąga się na ochotnika.

W Irlandyi sporządzono leże ieszcze na 50,000 woyska, a w ważney zatoce Bantry stać będzie wielka flotta.

Z Lizbony pod d. 8 Kwietnia donoszą, że tam przybyła eskadra hollenderska admirała de Vinter z 5 wojennych okrętów złożona. Gdy flotta kontra admirała Linois wyszła z Brestu, rozumiano w Lizbonie, że była przeznaczona do Brazylii, ale teraz ta obawa zniknęła.

W Liście z Alexandryi pod d. 15 Stycz: czytamy: "Chociaż już dawno 8 przewozowych statków tu przybyło, z tem wszystkim Anglicy o opuszczeniu Egiptu wcale nie myślą, a do tego przez Liworno dowiadujemy się o nowych zayściach pomiędzy Francją i Anglią. Mówią, że woyska angielskie iesz-

cze tu dłużej zostaną. Jenerał Stuart odjechał onegdaj do obozu Mamelukow. Oficcyerowie angielscy założyli sobie w Alexandryi teatr.

Nasz jeneralny rządca w Indyach wschodnich marg: Wellesley za przysłanie Seapoiow do Egiptu, otrzymał od Sułtana order pół xięzycowy.

Z Paryża d. 11. Kwietnia.

Dzisiejszy Monitor opisuje obszernie audyencyą jenerała Bruna u W. Wezyra i W. Sułtana. Sekretarz poselstwa Parandier, donosił urzędnikom Porty o przybyciu jenerała Bruna. Pierwszy tłumacz Porty Xiążę Scarlata Callimachi przedstawiał ob. Parandiera W. Wezyrowi, Reisseffendemu &c. W czasie donoszenia tego oświadczył Parandier, że stopień, który ma radca stanu jener. Brune i wielkie woyskowe usługi, które dla Rzepltey poczynił, wskazują wielką wagę tego poselstwa, na które go Rzeplta wybrała. Gdy jenerał Brune odprawił wiadz do Stambułu, W. Wezyr przygotował dla jego świty 100 przepysznie ubranych koni. Parandier wiozł konno listy zaufalne ambasadora w futerale ze złotogłowia zrobionym. Za przybyciem Bruna do sali dywanowey, W. Wezyr usiadł na sofie, a ambasadora naprzeciw siebie wkrzeście posadził. — Poczem ambasador miał następującą przemowę:

"Nader wielki, potężny i wspaniałomyślny pierwszy Konsul Rzepltey francuzkiej Bonaparte, przyseła mię w dostojności ambasadora przy wysokiej Porcie. Gieniusz wspaniałomyślnego pierwszego Konsula i chwala, którą zasadza na uspokoieniu świata, świetność jego niezliczonych zwycięstw, spokojność mocarstw, które nam niegdyś nieprzyjawnemi były, i waga, którą Francya na szali losu europeyskiego utrzymuje, są tyłaż porękoyniami trwałości i ważności naszych

związków z Portą. Wasza JOświeconosc wie dobrze, że Francya jest prawdziwą przyjaciółką i naturalną sprzymierzenką państwa Ottomanow, i że prawność, wspaniałomyślność i wielkość tych obu ludów nie ma nic w świecie równego. Znakomite dostojństwo, które mi przy wysokiej Porcie zleceno, uważam za chlubną nagrodę moich zasług w zawodzie wojennym. Miło mi jest w Poufelicu W. Sułtana znaleźć bohatera, którego zacność i mądrość ułatwią mi trudności mego nowego urzędu. „

W. Wezyr odpowiedział: „ że wysoka Porta z największą radością przyjęta powrócenie dawney i szczeroy przyjaźni z Rzeplką francuzką, że z równą radością dowiaduje się o przychylnosci pierwszego Konsula ku dobru państwa Ottomanow, że ona wszystkiego przyłoży ku utrzymaniu nayszczerszey przyjaźni, i że bardzo cieszy się z wybrania na ambasadora tak zacnego jenerała jakim iestes JW. Panie, i niewątpię o ściśleyszem ieszcze skleieniu związków przywróconey przyjaźni. „

Jenerał Brune po audyencyi otrzymał na znak wysokiego szacunku od W. Wezyra futro sobolowe, które noszą tylko baszowie trzytulni. Swicie zaś iego rozdano 7 futer sobolowych, 8 grońostaiowych, 82 kaštany, &c. Podobneż dano podarunki na audyencyi u W. Sułtana.

D. 22 Lutego nim nastąpiła audyencya u W. Sułtana, jenerał Brune iadł obiad u W. Wezyra, a sekretarz posełstwa i dway inui obywatele u kapitana baszy. W czasie audyencyi W. Sułtan siedział na tronie, perłami i dyamentami ozdobionym, po iego bokach stali W. Wezyr i Kapitan basza, a jenerał Brune miał następującą mowę:

„ Nader Wspaniałomyślny, Przechacny, Naypotężniejszy, Nayaśniejszy i Niezwycię-

zony Cesarzu Muzułmanów Sułtanie Selimie, który przydasz blasku cnotcie i honorowi! Nader Wspaniałomyślny Wielki i Potężny pierwszy Konsul Rzeplkey Francuzkiej przysłała mię w dostojenstwie ambasadora do Waszey Wysokości. Oto są moje zaufalne listy. Zlecił mi nader Wspaniałomyślny pierwszy Konsul Bonaparte, abym upewnił W. Wysokości o iego interesowaniu się względem dobra państwa W. Wysokości. Szczerość i wspaniałomyślność są cnotami Ottomanow i Francuzow. Zyczę sobie tem bardziey szczęścia w powierzonym mi poselstwie, gdy widzę codzienie, że sprawiedliwość i wielkość, które W. Wysokości ożywiają, przeszły w serca mężow oświeconych, którym W. Wysokość części swoiey niezmierney wiały powierzyła. Szczęśliwym, gdy mogę rządowi mojemu oświadczyć, że byłem świadkiem pełnego szacunku przywiązania Muzułmanow do W. Wysokości, żem doświadczył od Ciebie i Twoich Ministrów tego wysokiego szacunku, który iest dowodem Waszego stałego przywiązania ku naydawniejszemu z Twych przyjaciół. Wznoszę modły moje do tronu Naywyższego, ażeby za iego wszechmocną łaską Twoia chwala i Twoia mądrość po całym rozległym się świecie. „

W czasie gdy Xiazę Callmaché tę mowę tłumaczył, W. Sułtan, który ma wcale maiestaticzną postawę, na każde miejsce podchlebne dla niego, dawał znak swolego ułontowania.

Potem W. Wezyr w imieniu W. Sułtana miał wzajemną nader grzeczną mowę. — Jenerał Brune otrzymał w upominku 2 bardzo piękne konie &c.

Względem wojny lub pokoju z Anglią ieszcze nic urzędownego nie wiemy. Negocyacye trwają w naywiększey ciemnicy, a cokolwiek w tcy mierze głoszą wszystko iest niepewne.

Ob. Camus wydał teraz opisanie swojej urzędowney podróży do reńskich i innych departamentow.

Poema o Litości sławnego Delilla, znayduje tu wielki pokup. Znaydują się w nim nader rozrzewniające wyrzekania nad losem nieszczęśliwey królewskiej familii i okrucieństwami, do których konwencya i dyrektorjaty dały powód, tudzież nayuroczystsze podziękowanie Xciu Waldeckiemu za przyjęcie emigrantow. Konstancya, Neywied i Anszpach są tam z tegoż powodu bardzo chwalone.

Plan banku został odmieniony, kapitał jego wynosi 45 mill.

Serce Piłsa VI. przybyło do Walencyi, gdzie je damy w żałobie przyymowały.

Fregata Egipcyanka, która d. 9 z Port au Prince wypłynęła, donosi, że kilku oliwkowych i mnostwo czarnych zniszczyli ogniem i mieczem miasto Anse a Veau. Jenerałowie Rochambeau i Laplume z których pierwszy 1800, a drugi 1200 ma pod sobą ludzi, odpędzili bunrowników i pochwytał oliwkowych. Rochambeau ma główną kwaterę w Port au Prince.

Dalszy ciąg Titulu VI. Xięgi ustaw cywilnych. Art. 252. Wyrok ostateczny będzie publicznie przeczytany. Gdy wyrok ten rozwód między osobami postanowi, żądająca osoba rozwodu, będzie mogła udać się do urzędnika stanu cywilnego, aby ten rozwód ogłosił. Art. 253. Gdy rozwód żądany będzie z powodu zbytku, wielkiej surowości i ciężkich obelg i chociaż to będzie dowiedzionym, Trybunał może iednak odwleczyć rozwód, i na ten czas da moc żonie opuścić towarzystwo męża, bez przymuszania iey aby go przyjmowała do siebie, gdy to iey zdawać się nie będzie; a mężowi nakaże wyptacać żonie na wyżywienie pewną kwotę stosowną do jego możności, jeżeli żona sama z siebie nie będzie miała dostatecznych dochodow na opę-

dzenie swych potrzeb. Art. 254. Jeżeli po roczney probie strony nie pogodzą się i nie złączą, osoba która żądała rozwodu, będzie mogła zapoznać osobę z którą rozwodu żądała do stawienia się przed Trybunałem w przeciągu czasu prawem oznaczonego dla otrzymania ostatecznego wyroku. Trybunał zaś na ten czas wyda wyrok rozwodu. Art. 255. Gdy rozwód żądany będzie z powodu ukarania osoby z którą jest żądany karą nieśląwy, wszelkie formalności kończyć się będą na okazaniu Trybunałowi wyroku karzącego i udowodnieniu, że tenże wyrok przez sąd wyższy uchylonym nie został. Art. 256. W przypadku odwołania się do wyższego sądu, od wyroku Trybunału pierwszej instancji nakazującego rozpoczęcie sprawy rozwodowej, lub ostatecznego wyroku względem rozwodu. Sprawa wprowadzona i sądzona będzie od Trybunału appellacyjnego iako nie cierpiąca zwłoki. Art. 257. Odwołanie się do wyższego sądu nie będzie przyjęte, jeżeli w przeciągu 3 miesięcy od dnia odebrania do rąk wyroku, podaniem nie będzie. Odwołanie się od trybunału appellacyjnego do Trybunału kassacyjnego także w przeciągu 3 miesięcy następować powinno. Art. 258. Na mocy ostatecznego wyroku stanowiącego rozwód osoba zyskująca go będzie powinna w przeciągu dwóch miesięcy przypoznać osobę z którą dany jest rozwód, stawić się przed urzędnikiem stanu cywilnego, aby ten rozwód ogłosił. Art. 259. Te dwa miesiące rachować się mają, względem wyroku Trybunału pierwszej instancji od dnia upłynienia przeciągu czasu w którym appellacją założyć można; a względem wyroku Trybunału appellacyjnego, od dnia upłynienia przeciągu czasu, w którym do Trybunału kassacyjnego odwołać się można. Art. 260. Osoba żądająca rozwodu i otrzymująca go, która w przeciągu

dwoch mieřęcy powyższym artykułem oznaczonych nie przyzwala drugą osobę z którą rozwod był żądany przed urzędnika stanu cywilnego, traci dobrodzieystwo wyroku, i nie może rozpocząć sprawy rozwodowej chyba z nowych powodow, w tym iednak przypadku może dawne przywodzić na poparcie swej sprawy. (Reszta potem.)

Z Konstantynopola d. 18. Marca.

Herszt buntownikow Abdul Wechab utrzymuie od dawna związki z Beiami egipskimi, a Porta lekce to sobie ważyła. Rewolucya iest wybornie ułożona dla zburzenia Kalifatu W. Sułtana i sekty Omara, a przywrocenia sekty Alego. Abdul Wechab swoje woysko na 2 armiee podzielił. Wielu tureckich baszow, a szczególniey baszowie Damaszku i Bassory są iego stronnikami. Wielu tak zwanych wiernych niosą mu ofiary w pieniądzech, a wszyscy podeyrzani o sprzyianie Sułtanowi są zabiiani okrutnie.

Słychać ze obcy emisaryusze kierują krokami Abdul Wechaba. Udaie się za prawdziwego potomka Mahometa. Komendant Mekkański wyciągnął przeciw niemu.

W Dywanie rewolucya arabska wielkie sprawiła wrazenie. Mowią że w Natolii zbierze się ogromna armia, z którą W. Wezyr przeciwko Abdul Wechabowi wyruszy.

P. S. w tym momencie rozchodzi się wiadomośc. że szeryf Mekkański od Abdul Wechaba na głowę zbity został.

Rozmaite Wiadomości.

Plato znając skutki muzyki, nakazuie w 7. Xiędze swych ustaw, ażeby sztuki muzyczne i tańce iako działające na umysł ludzki roztrząsane były od prawodawcow. Każdy powinien się sam osądzić i troskliwie tego unikać, coby mogło umysł iego w obłąkauie w prowadzić. Muzyka starożytna tyle działała na imaginacyą, co i dzisiejsza. Therpander sławny wczasie 33 olimpiady, uspokoił mu-

zyką rozruch w Lacedomonie. Pięknaby zapewne rzecz była, gdyby można wiedzieć wszystkie skutki, iakie tony muzyczne w człowieku sprawiaią. Tymczasem z wielu przykłaadow, dwa tu świeższe przytoczemy.

Neapolitański muzyk Palma był od iednego z swoich wierzcycieli tak dalece w własnym domu przyciśniony, że iuż do więzienia chciał go wtrącić. Palma zamiast opierania mu się, lub powiedzenia iakiego grubiaństwa, udał się do klawikordu, i zaczena iedna po drugiej co raz pięknieysze grać melodye, że nakoniec wierzcyciel zbliża się do klawikordu i tak dalece się porusza, że nie tylko darował mu dług, ale ieszcze zostawił mu na iego potrzeby 10 gwineow.

Stradella, sławny skrzypek z Neapolu, grając iednego razu w Wenecyi, tak wielkie wrazenie zrobił na młodey panience, że nayprzed iey serce, potem osobę pozyskał i do Rzymu ją wywoził. Opiekun tey panienki rozgniewany, że człowiek prostego roku śmiał się posiągnąć o ślachecką panienkę, podbudził starającego się onią kawalera, żeby się zemścił tey zniewagi. Kawaler przybył do Rzymu, pyta się o Stradellego, i dowiadnie się, że w tym a tym dniu będzie grał w tym kościele. Poszedł tam, zobaczył go, lecz usłyszawszy go grającego, złość go o minęła, i sam potajemnie przestrzegł swego przeciwnika, żeby wyiechał. Napisał potem do opiekuna, że iuż Stradellego w Rzymie nie zastał.

Nic.

*Od Niczego, na świecie wszystko wisi zgola:
Nic, obalić Królestwo naymocnieysze zdoła;
Nic, ludzi w różne losu przenosi koleie.
Dla niczego, Cadek płacze, z niczego się śmieci:
Nic, iedna przyiaciołkę, Nic z nią rwie przy-
mierze;*

Nic, dacie życie ludziom, Nic ie częślo bierze.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 1. MAIA 1803.

Rozmowa między Washingtonem i Drake
na elizejskich polach.
(Z Neywiedzkiej Gazety.)

*Carthago & Anglia, Roma & Gallia! qui advenae,
Incitatores historiae antiquae? quae reminiscuntur?
Carthago deleta fuit, sed non ita Anglia. Hic jacet
criterium hodiernae politicae!*

Drake. — Tak zamyślony, tak smutny, Washingtonie! skądże ta zgryzota, skądże ta skryta trwoga?

Washington. — Gdy rozważam u siebie terazniejsze położenie amerykańskich stanów; gdy rzucę okiem na ich granice i zwrócę myśl na rzekę Mifsisipi, tedy obeymuje mnie jakaś tęsknota — —.

Drake. — Rozumiem; odstąpienie Francyi Luizyany napełnia cię trwogą o przyszłość.

Washington. — Zgadłeś; kupa niepomysłnych wyobrażeń obarcza moy umysł; przewiduję wczesnie smutne skutki.

Drake. — Może to są i jeszcze zawczesne i niepewne widoki, które sobie wystawiasz. Zastanowmy się w przod nieco nad niepomyślnością, iaka z posiadania Luizyany przez Francyą dla amerykańskich stanów wyniknąć może.

Washington. — Nim przystąpię do określenia położenia amerykańskich stanów z powodu sąsiedztwa Luizyany, muszę tu wprzod przywieść jedną prawdę, zagruntowaną na smutnym doświadczeniu. Z pomiędzy wszystkich morskich potencyy, które osady posiadają, nie masz żadney któraby

spieszniej i lepiej potrafiła urządzić systema osadowe, nie masz żadney, któraby czynniej i prędzej potrafiła ich zaludnić, i nakoniec żadney, któraby ich potrafiła w ogromniejszym postawić stanie nad Francyą. Masa ludu, którą na lądzie posiada, jest naywiększa z wszystkich potencyy morskich. Anglicy utracili Amerykę i mogą ieszcze inne osady z tey iedynie przyczyny utracić, że nie mają dosyć u siebie ludności, dla utrzymywania tam licznych woysk.

Drake. — Prawda ta nie podpada w samey istocie żadney wątpliwości.

Washington. — Gdy się zastanawiam nad źródłem rewolucyney wojny, tedy znajduję go u nas w Ameryce. Założyłbym się niemal, iż nie byłoby do rewelucyi we Francyi przyszło, gdybyśmy my się nie byli od Anglii oderwali. Jest to moia własna myśl o biegu polityki, gdyż ktokolwiek zastanowi się nad skutkami amerykańskiey wojny, natrafi na szereg politycznych zdarzeń, które snując się śnieżuchem, zachaczone u nas w Ameryce zostają. Tym czasem myśl tę oddaję pod twoją rozważę. To iednak nie przestanie być prawdą, że Francya z wszystkich potencyy morskich nayczynniej i nayspieszniej potrafi urządzić systema osadowe.

Drake. — Przypuściwszy to, coż stąd wypada?

Washington. — Oto przystosuy tę prawdę do Luizyany, zwłaszcza do Luizyany pod panowaniem francuzkim.

Drake. — Widzę wszystko; widzę skutki i

niebezpieczeństwa dla amerykańskich stanów z takowego sąsiedztwa; widzę ten wielki kraj osadzony wielką i przedsiębiorczą siłą wojskową; widzę nakoniec przyczynę twej trwogi i smutku.

Washington. — Wystaw sobie tak wielki kraj w północnej Ameryce jak jest Luizyana, graniczący na zachód z Meksykiem, na północ z Kanadą, na wschód z amerykańskimi stanami, a na południe otacza go odnoga meksykańska. Ma przeszło 200 mil rozległości od północy do południa, a przeszło 400 od wschodu do zachodu. Leży pod łagodną strefą; przerywana go wiele małych i wielkich rzek; wydaie rozmaite płody zapomocą nie wielkiej pracy; ma podobno najpiękniejsze i największe łąki w świecie; słowem Luizyana może miliony ludzi wyżywić. Drzewo do budowy, iedwab, bawełna, indygo, tytun i wszystkie gatunki zboża są iey zwyczajne ni płodami, a nawet wiele okolic wydaia przedziwne wina.

Drake. — Teraz widzę jasno przyczynę twego smutku.

Washington. — Luizyana przytyka do naszych krajów od południa ku północy; posiada uścicie Misisipi i innych rzek, to jest może płody większej części naszego kraju obarzyć opłatą; może zagrozić bezpieczeństwu naszemu, jakoteż Meksyku, angielskim osadom w Jamyce i innym w zachodnich Indjach. Jeżeli dziś W. Brytania rozposciera samowładnie swe panowanie w wschodnich Indjach nad brzegami Azji, tedy z czasem Francuzi z podobną samowładnością panować będą w zachodnich Indjach. Lecz panowanie Francuzów w zachodnich Indjach daleko bliżej dotknie Europę z powodu obfitszych i użyteczniejszych płodów, niżeli angielskie w wschodnich.

Drake. — Dotąd Luizyana nie była tak niebezpieczną?

Washington. — Ponieważ znajdowała się w ręku Hiszpanów, a to iedno słowo już cię zaspokoi. Z Hiszpanami żyliśmy zawsze w najlepszym porozumieniu; lecz skoro ułapili Francji Luizyany, natychmiast zamknęli dla nas port Nowegoorleanu, i to jest najpierwsza sprzeczka, którą z niemi mamy. Teraz gdy Francuzi odbierają ten kraj, powiedza nam, że go naturalnie z temi samemi prerogatywami odbierają,

jakie Hiszpanie posiadali, a zatem z zamknięciem portu Nowegoorleanu. — Cóż im na to odpowiedzieć możemy? Użyć gwałtu, wojnę wypowiedzieć Francji? — To potrzebuie wielkiego załtanowienia.

Drake. — Już się więcej nie dziwię.

Washington. — Wiem nawet co chcesz powiedzieć. Amerykańskie stany trzymają się teraz Anglii, zatem powinny swego ocalenia szukać w przewadze angielskiej na morzu; powinny przełożyć Anglikom, że o ba kraie bliskie są niebezpieczeństwa, jeżeli Luizyana nie zostanie się pod bezczynnym i wcale niegroźnem panowaniem Hiszpanów. Ten to jest polityczny sek, nad którego utraceniem teraz pracują. Nie sama Malta, jak piszą, jest powodem do nowej wojny, która światu grozi, lecz ważniejsza daleko Luizyana. Jeżeli przez Maltę i Egipt wschodnie Indye zagrożone bydź mogły, lubo to zagrożenie dalekim ieszcze byto, tedy zachodnie Indye przez posiadanie przez Francją Luizyany jest daleko bliższe, łatwiejsze i prędsze do wykonania. To jest tak widoczne, tak wyrachowane, że go namacać można.

Drake. — *Hinc illa curae!* Tym czasem mimo uzbroiań, zdaie się dobroczynne podobieństwo do pokoju zabłyskiwać. O! gdyby Luizyana przy Hiszpanii została, a Malta od Anglików opuszczoną była, na ów czas możnaby powiedzieć, że obie strony. — Francja Luizyanę, a Anglia Maltę na Ołtarzu pokoju złożyły!

Washington. — Może coś podobnego nastąpi, ponieważ iak czytamy w pismach publicznych ciągle idą negocjacye.

Drake. — Idą negocjacye, więc może to ieszcze dobry obrot weźmie. To cię powinno uspokoić.

Washington. — Uspokoić, dobrze to jest, ale droga do tego niebezpieczeństwa zawsze zostanie otwartą.

Drake. — To musisz niestałości ludzkiego rodzaju przypisać. Wszystkie kraie mają swoje niebezpieczeństwa.

Washington. — Dziękuję Ci, kochany Drake, za tę pociechę, i bardzo dziękuję.

Drake. — W krótkce musi się wszystko wyjaśnić, a na ow czas przyznasz, iż byłem dobrym prorokiem. — Do zmartwychwstania.

Franciszek Drake najwaleczniejszy wodz morski za panowania Elżbiety, rodzi

się w Taristoku 1545 roku. On pierwszy z cack cały świat, i uczyniwszy największe Anglikow poczynił nowe odkrycia na południowym morzu, opłynął w 2 latach i 10 miesięcy przysługi swej oyczynie, umarł 1596 roku na okręcie w zachodnich Indyach.

D O N I E S I E N I A.

Z powodu, że łaźienki nad Rudawą niedaleko Wizytek na ulicy Biskupiej pod Nr. 63. już wystawione i wszelkimi wygodami potrzebnymi opatrzone zostały, donosi niżej wyrażony Prześwietney Publicznosci z tym dokładem, iż od 30 Kwietnia zaczną się kąpiele, i że ustanowiwszy dobrą usługę i prócz biliaru inne przyzwoite przysposobiwszy zabawy, spodziewa się ziednać sobie zupełne ukontentowanie. Cena kąpiele dwoiaka, mianowicie po 20 i 14 kraycarow. W Krakowie d. 22 Kwietnia 1803.

Andrzej Auer, mieyski chirurg.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym obwieszczeniem do wiadomości podaje, iż trzeci termin licytacji Domu niegdy mikołaja Szydorzewskiego w drugim wydziale pod Nr. 87 leżącego zł. ryń. 1778. kr. 12 oszacowanego, na żądanie prawem pokonywających dziedzicow niegdy Jana Choroszewicza na dzień 5 Maia r. b. o godzinie 3 popołudniu tu w Sądzie odprawić się mającey przeznaczony jest.

Ktoby sobie życzył go nabyć ma się na oznaczonym czasie i mieyscu znajdować, wolność mu zostawiając kondycye sprzedaży w registraturze przejrzenia. Wierzyciele zaś prawo zastawu nań mający napominaia się, ażeby nieoczekując osobnych w tey mierze powołań, praw swoich w czasie licytacji pilnowali, i naczey na tego ktoby się podczas teyże z swoiemi pretensyami niezgłosił żaden więcej wzgląd co do podziału szacunkowey summy na niego miay nie będzie.

Drdacki.

Gollmayer.

Lubocki.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 28 Marca 1802 roku.

Kozłowski,

C. K. Gubernium Galicyi Zachodniej. — Na powtorne doniesienie, że wielu kupcow, bankierow, kramarzow, aptekarzow, fabrykantow, rzemieślnikow, profesyonistow, sztukarzyow, i innych dorobkami bawiących się po miastach, i na prowincyi Xiąg swoich handlowych lub rachunkowych, do porzadnego prowadzenia handlu, dorobku, robienia profesyi lub sztuki koniecznie potrzebnych, dotychczas do stemplowania podług przepisu Patentu stemplowego pod 5tym Października 1802 §. 43 nie popodawało, dekretem nadwornym pod 21szym p. m. Administracyi tabakowo-stemplowey zalecono, ażeby jeżeli nie wcześniety, tedy przynajmniey naydaley z końcem Maia wszędzie rewidować kazała, i te strony, u którychby znalaziono niestemplowane Xiążki według obmowy §. 46 wzmiankowanego powyżzey Patentu bez względu do kary pociągała.

Co się więc każdemu do wiadomości podaje. W Krakowie d. 19 Kwietnia 1803.

Cink.

Przez Magistrat Miasta głównego Krakowa niniejszym każdemu do powszechney wiadomości podaje się, że na dniu 25 Maia r. b. przed południem o 9 godzinie następujące mieyskie Realności iako to:

a) Mieyski Kościółek blisko nowey bramy. b) Ratusz Kleparski, i c) Dom mieyski tamże przy tym znajdujący się z warunkami niżej wyrażonemi, sposobem licytacji sprzedane zostaną.

Imo Cena fiskalna kościoła, wraz z cementarzem i efektami 183 ryń. 14 kr., — owa zaś Ratusza, 606 ryń. 23 ½ kr. nakoniec domu mieyskiego 61 ryń. 2 ½ kr. — wynosi którey 10ta

część jako wadium zwyczajnymi kondycjami przez licytantów w czasie licytacji złożona być ma.

2do Cena kupna za te realności, zaraz w gotowości przy licytacji zapłacona być powinna.

3tio Ratusz w kleparzu pod wyrażonym ostrzeżeniem i obowiązkiem jego zburzenia i całkowitego zniesienia, mimo wolności jego znowu nazad wystawienia, a z tym szczególnie tylko materyał sprzedany zostanie, kościół zaś mieyski i dom z tym warunkiem, ażeby nayedalej w dwóch rokach wporządną do zamieszkania budowlą obrocone były, inaczej bowiem na koszta nabywcy nowa licytacja została by wypisana. Wszelako nowo wybudowanie się z twardego materyaru podług policyynney proporcjonalney formy wszystkich dobrze urządzo-nych miast dopełnione być powinno.

4to Zaręcza z swej strony magistrat, że w potrzebnym razie mieszkańców tych realności w 6ciu tygodniach po utwierdzonej licytacji do wyprowadzenia się znievoli, tak iako i kontrakty na te realności dopiero po nastąpionym wysokiem potwierdzeniu swoją moc otrzy- mają.

*Drdacki.
Gollmayer.*

*Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 5 Kwietnia 1803. roku. Plinta.*

Przez C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej, stosownie do żądania adwokata Izdebskiego, iako przydanego obrońcy nieprzytomnemu Leonowi Mościckiemu uwiadomia się niniejszym Edyktem wspomniany Pan Leon Mościcki, iż po zeyściu z tego świata w tym kraiu Adama Mościckiego na niego spadła sukcesya, a to z tym dodatkiem, aby się z swych praw do rzeczzonego dziedzictwa po Adamie Mościckim sobie służących wywiódł, i swe oświadczenie względem przyięcia sukcesyi wprzeciągu roku iednego i niedziel sześciu tym pewniey do tutejszych Sądów podał, gdyż inaczej Pertraktacja dziedzictwa z ustanowio- nem kuratorem stosownie do przepisow prawa cywilnego ukończoną zostanie.

*Gołaszewski.
Purtscher.
Gruszecki.*

*Z Rady C. K. Sąd: Szlach: Lubel: Galicyi Zachodniej
Dan w Lublinie 3 Lutego 1803.
Sahaneck.*

Niniejszym publicznie obwieszcza się, że

1mo Propinacya mieyska, to iest: prawo robienia i sprzedania Piwa w mieście Gielnio- wie dnia 16 Maia r. b. i w mieście Odrzywole dnia 18 Maia r. b. rano o godzinie 9ey pu- blicznie licytowana będzie.

2do Ze takowa arenda od 1 Junii r. b. zaczyna się i dnia ostatniego Października r. 1804 kończy, więc cały rok i 5 miesięcy trwać będzie.

3tio Ze każdy licytowac chęć mający na propinacyą Gielniofską 10 ryń. 30 kr. i na propinacyą Odrzywolską 11 ryń. 39 kr. wadium przed kommissyą licituiącą złożyć będzie po- winien, przez którą to kommissyą

4to Wszelkie punkta i obowiązki publicznie w polskim stylu każdemu oświadczone będą.

Ces. Król. Gubernium Galicyi Zachodniej czyni na żądanie Imp. Roslyyskiego Wielko rządu wołyńskiego, podolskiego i mińskiego wiadomo: że dekretem Imp. Roslyyskiego Try- bunatu wołyńskiego w konkursie Xięcia Kalixta Ponińskiego wypadłym termin Kondescencyi dla należytego obrachunku ilości jego długów na dzień 30ty Lipca nowego a 18ty Lipca sta- rego stylu wydany został, w którym to czasie wierzyciele wspomnionego Xięcia do wsi Ponińska zwanej, a w wielkorządzie wołyńskim położoney ziechać, w przypadku zaś niesta- wienia się wszelką z takowey opieszalosci wynikłą szkodę sobie samym przypisać mają. W Krakowie d. 3 Kwietnia 1803.

Widmann.